

Arrest

nr. 316 231 van 8 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. GEENS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 23 december 2019 dienden de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 mei 2021 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Bij arrest nr. X van 7 december 2021 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beroepen van de ouders van verzoeker.

Op 19 januari 2022 werd verzoeker geboren in België.

1.2. Op 17 maart 2022 dienden de ouders van verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van verzoeker. Op 7 juli 2022 verklaarde de commissaris-generaal

de verzoeken niet ontvankelijk in toepassing van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Bij arrest nr. X van 28 februari 2023 verwierp de Raad de beroepen van de ouders van verzoeker.

1.3. Op 15 maart 2023 dienden de ouders van verzoeker een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van verzoeker. Op 20 maart 2023 deden de ouders van verzoeker afstand van dit verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers vader werd gedwongen verwijderd naar Georgië.

1.4. Op 24 maart 2023 diende verzoeker als minderjarige, met de hulp van zijn moeder, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Gezien zijn jonge leeftijd werd zijn moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 15 maart 2024, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 21 mei 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U heeft de Georgische nationaliteit en u bent geboren op 19 januari 2022 in België in Brasschaat. Uw vader G.B. (O.V. [...]) en uw moeder N.B. (O.V. [...]) dienden op 24 maart 2023 in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. U heeft een minderjarige broer.

Uw vader G.B. diende samen met uw moeder N.B. een eerste maal een verzoek om internationale bescherming in op 23 december 2019. Op 26 mei 2021 nam het CGVS twee beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 7 december 2021 werd het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen. Op 17 maart 2022 dienden uw vader en moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 7 juli 2022 verklaarde het CGVS deze tweede verzoeken niet-ontvankelijk. Op 28 februari 2023 werd het beroep bij de RvV verworpen. Op 15 maart 2023 dienden uw vader en uw moeder een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 20 maart 2023 deden uw vader en uw moeder afstand van dit derde verzoek om internationale bescherming.

Tijdens het gehoor bij het CGVS op 15 maart 2024 gaf uw moeder aan dat ze al drie maanden afzonderlijk van uw vader leeft, niet meer samen is met uw vader en uw vader ongeveer twee weken eerder vanuit een gesloten centrum teruggestuurd is naar Georgië.

Uw moeder verklaarde dat u dezelfde problemen heeft als uw ouders. Uw moeder gaf ook aan dat uw moeder en uw vader feitelijk uit elkaar zijn gegaan omdat er veel serieuze conflicten hebben plaatsgevonden. Omdat het zo ernstig was heeft de politie uw vader zelfs meegenomen. Uw vader is ook verslaafd aan drugs en zijn verslaving is gevaarlijk zowel voor uw moeder als voor u en uw broer. Uw moeder bracht ook naar voor dat jullie geen verblijfplaats hebben in Georgië. Uw moeder heeft niet alleen problemen met de familie van uw vader, ze heeft ook problemen met haar eigen familie. Ze kan nergens terugkeren en zou op straat belanden met haar kinderen. Uw moeder verklaarde in het bijzonder dat haar vader haar dood wenst. Haar vader, een alcoholicus, nam uw moeder immers kwalijk dat ze haar moeder, uw grootmoeder, had aangeraden en aangespoord om van uw grootvader, die uw grootmoeder sloeg, weg te gaan en het land te verlaten. Uw grootmoeder is dan naar Italië gereisd en uw grootvader kan uw moeder dat niet vergeven. Wanneer uw moeder er niet meer zou zijn blijven u en uw broer alleen over. Uw moeder gaf tot slot ook nog aan dat u geen Georgisch spreekt en het moeilijk zou zijn voor u om u aan te passen in Georgië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde uw moeder een attest van de klinisch psycholoog (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief blijkt immers dat u niet persoonlijk kan worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. In het bijzonder werden uw ouders uitgenodigd voor een gesprek op het CGVS op 15 maart 2023. Uw moeder is hier ook kunnen op ingegaan. Het persoonlijk onderhoud heeft ook plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden als deze die uw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 23 december 2019 en van 17 maart 2022, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Zo beweerde uw moeder problemen te hebben met de familie van uw vader omdat ze niet geaccepteerd werd door de familie van uw vader, had ze een incident met een vrouw aan de bushalte en had ze ruzie met de burens. Deze problemen werden door het CGVS in de beslissing van 26 mei 2021 als niet zwaarwichtig genoeg beschouwd om in aanmerking te kunnen worden genomen als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Uw moeder gaf ook aan geen financiële middelen te hebben om zelfstandig te wonen bij een terugkeer naar Georgië. Deze problemen werden niet aannemelijk gemaakt en houden sowieso geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bovendien haalt uw moeder aan dat haar vader haar dood wenst. Ze vreest iets te worden aangedaan door haar vader bij een terugkeer naar Georgië waardoor u zou moeten vrezen zonder moeder over te blijven. De vader van uw moeder, een alcoholicus, nam uw moeder kwalijk dat ze haar moeder, uw grootmoeder, had aangeraden en aangespoord om van uw grootvader, die uw grootmoeder sloeg, weg te gaan en het land te verlaten (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Deze voorgestelde feiten zijn echter manifest ongeloofwaardig. Er valt immers helemaal niet te verklaren waarom uw moeder helemaal niets heeft verteld over een ernstig conflict met uw vader bij haar eerdere verzoeken om internationale bescherming, laat staan dat haar vader haar zou willen vermoorden. We moeten hier nog aan toevoegen dat de vaststelling dat uw moeder ook geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend nog een verdere negatieve indicatie vormt voor het totale gebrek aan geloofwaardigheid van de vervolging van uw moeder door uw grootvader.

Uw moeder gaf ook aan dat uw moeder en uw vader feitelijk uit elkaar zijn gegaan omdat er veel serieuze conflicten hebben plaatsgevonden (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Uw moeder laat echter na ook maar enige indicatie te geven waarom die scheiding op zich een vrees voor haar of voor u met zich mee zou brengen bij terugkeer. Uw moeder koppelt aan de scheiding met haar man geen concrete, aantoonbare vrees bij terugkeer naar Georgië. Uw moeder gaf wel aan dat uw vader ook verslaafd zou zijn aan drugs en zijn verslaving zou gevaarlijk zijn zowel voor haar als voor u en uw broer (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient echter in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en uw moeder blijft ook hier in gebreke. We moeten hier nog aan toevoegen dat de vaststelling dat uw moeder geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend ook een negatieve indicatie vormt voor het gebrek aan geloofwaardigheid van een ernstige vrees voor

vervolgung of een risico op ernstige schade omwille van de scheiding met uw vader of het druggebruik van uw vader.

Uw moeder bracht ook naar voor dat jullie geen verblijfplaats hebben in Georgië. Uw moeder kan nergens terugkeren en zou op straat belanden met haar kinderen (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Dit betreft echter uitsluitend socio-economische motieven en geen motieven die verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bovendien dient vermeld te worden dat er geen aanwijzingen zijn dat uw moeder geen beroep zou kunnen doen op sociale voorzieningen of de ondersteuning, zoals de opvang voor kinderen wanneer ze zou werken, waar ook andere Georgiërs recht op hebben (CGVS, 15.03.2024, p. 5-7).

Uw moeder verklaarde ook dat ze het psychologisch moeilijk heeft en niet stabiel is (CGVS, 15.03.2024, p. 6). Er is echter geen indicatie dat uw moeder om een van de redenen die verband houden met de criteria in de Vluchtelingenconventie geen psychologische behandeling zou kunnen krijgen in Georgië. Voor de volledigheid vermelden we ook nog dat uw moeder zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw moeder gaf tot slot ook nog aan dat u geen Georgisch spreekt en het moeilijk zou zijn voor u om u aan te passen in Georgië (CGVS, 15.03.2024, p. 5). In dit verband dient er te worden opgemerkt dat u ongeveer twee jaar en vijf maanden oud bent. Er kan bijgevolg wel degelijk verwacht worden dat u de taal van uw moeder leert, zeker in het geval van een terugkeer naar Georgië.

Het door uw moeder voorgelegde document wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie. Het attest van de psycholoog is een indicatie voor de psychologische problemen van uw moeder die niet ter discussie staan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48 tot en met 48/6 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijn, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Ook voert hij de schending aan van het vertrouwensbeginsel en de formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Vooreerst bekritiseert verzoeker het gegeven dat de bestreden beslissing door de commissaris-generaal niet werd getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet. Er wordt in dit verband aangevoerd dat nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd en dat naast artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet ook de formele motiveringsplicht, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel werden geschonden.

Voorts betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en meent dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat de door hem aangehaalde feiten wel degelijk een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist vooreerst dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, in casu en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt door verzoeker bijgevolg niet op dienstige wijze aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel te dezen geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of de commissaris-generaal al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is in casu dan ook niet aan de orde.

3.3. Waar verzoeker opmerkt dat de bestreden beslissing niet werd genomen binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, wijst de Raad er verder op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om een ingediend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, waar hij tracht te doen gelden dat de redelijke termijneis in casu zou zijn geschonden, verder in het geheel niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Verzoeker kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

In dit kader kan, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent het overschrijden van de termijn vervat in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet, vooreerst worden opgemerkt dat de motiveringsplicht, dit in tegenstelling met wat verzoeker beargumenteert, in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om in de beslissing gegrond op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en in het geval de voormelde termijn niet werd gerespecteerd uit te leggen of te motiveren waarom de voormelde termijn niet kon worden nageleefd.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht voorts te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

(i) Het verzoek om internationale bescherming van verzoeker berust hoofdzakelijk op dezelfde gronden als deze die zijn ouders aanhaalden in hun verzoeken om internationale bescherming van 23 december 2019 en 17 maart 2022, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn; (1) de problemen van verzoekers

moeder met haar schoonfamilie, met een vrouw aan een bushalte en met de burens werden niet zwaarwichtig genoeg bevonden om in aanmerking te worden genomen als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming; (2) de financiële problemen van verzoekers moeder werden niet aannemelijk gemaakt en houden geen verband met de criteria van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming;

(ii) De door verzoekers moeder aangehaalde vrees voor haar vader (verzoekers grootvader) omdat die haar kwalijk nam dat zij haar moeder (verzoekers grootmoeder) had aangeraden en aangespoord hem te verlaten, is niet geloofwaardig omdat verzoekers moeder deze problemen niet bij haar eerdere verzoeken om internationale bescherming heeft vermeld; bovendien heeft verzoekers moeder geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming ingediend wat een verdere negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van deze vrees;

(iii) De door verzoekers moeder aangehaalde vrees voor haar echtgenoot (verzoekers vader) omwille van hun scheiding en zijn druggebruik wordt niet in concreto aangetoond of aannemelijk gemaakt; bovendien heeft verzoekers moeder geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming ingediend wat een verdere negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van deze vrees;

(iv) Het gebrek aan huisvesting bij terugkeer naar Georgië betreft een uitsluitend socio-economisch motief dat geen verband houdt met de criteria van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; er zijn bovendien geen aanwijzingen dat verzoeker/verzoekers moeder geen beroep zou kunnen doen op sociale voorzieningen of de ondersteuning waarop ook andere Georgiërs recht hebben;

(v) Wat betreft de psychologische problemen van verzoekers moeder is er geen enkele indicatie dat zij omwille van één van de redenen die verband houden met de criteria in het Vluchtelingenverdrag geen psychologische behandeling zou kunnen krijgen in Georgië;

(vi) Wat betreft het feit dat verzoeker geen Georgisch spreekt, kan - gelet op zijn zeer jonge leeftijd - redelijkerwijze worden verwacht dat hij de taal van zijn moeder leert, zeker in geval van terugkeer naar Georgië;

(vii) Het neergelegd attest van de psycholoog is een indicatie voor de psychologische problemen van verzoekers moeder die niet ter discussie staan.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde bevindingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft.

3.8. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de vrees die zijn moeder in haar eerdere verzoeken om internationale bescherming heeft geuit - met name de vrees omwille van de bedreigingen en conflicten met haar schoonfamilie, de burens en een vrouw aan een bushalte - eveneens in zijn hoofdte geldt, erkent hij aldus dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming (minstens ten dele) steunt op dezelfde gronden als deze die zijn moeder aanhaalde ter staving van haar verzoeken om internationale bescherming, die op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige werden ingediend.

In dit verband moet aangestipt worden dat de moeder van verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op 23 december 2019 dienden de ouders van verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 26 mei 2021 verklaarde de commissaris-generaal de verzoeken kennelijk ongegrond. De door verzoekers moeder aangehaalde problemen met haar schoonfamilie, met een vrouw aan een bushalte en met de burens werden door de commissaris-generaal niet zwaarwichtig genoeg bevonden om in aanmerking te worden genomen als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Inzake de door verzoekers moeder aangehaalde financiële problemen werd geoordeeld dat deze problemen niet aannemelijk werden gemaakt en dat zij geen verband hielden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bij arrest nr. 265 001 van 7 december 2021 verwierp de Raad de beroepen tegen deze beslissingen. Op 19 januari 2022 werd verzoeker geboren in België. Op 17 maart 2022 dienden de ouders van verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op basis

van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 7 juli 2022 verklaarde de commissaris-generaal de verzoeken niet ontvankelijk omdat geen nieuwe elementen of argumenten werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor internationale bescherming in aanmerking kwamen. Bij arrest nr. 285 586 van 28 februari 2023 verwierp de Raad de beroepen tegen deze beslissingen. Op 15 maart 2023 dienden de ouders van verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in, dat eveneens op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige werd ingediend, maar deden op 20 maart 2023 afstand van dit verzoek om internationale bescherming.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast, in navolging van de commissaris-generaal, dat waar verzoeker zich verlaat op dezelfde gronden die zijn moeder reeds aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoeken en waarvan de beoordeling reeds definitief is, verzoeker geenszins eigen feiten aanbrengt, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

3.9. Verder argumenteert verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij, als minderjarige, behoeftig is, dat zijn moeder niet de middelen zal hebben om hem te laten voorzien in zijn basisbehoeften gelet op de langdurige periode dat zij Georgië heeft verlaten en het gebrek aan enig inkomen, huisvesting, sociaal of familiaal netwerk, en dat zij bij een terugkeer opnieuw van nul zal moeten beginnen. Verzoeker wijst er in dit verband nog op dat zijn ouders thans (feitelijk) gescheiden zijn en enkel zijn moeder instaat voor zijn zorg.

Inzake deze vluchtmotieven stelt de commissaris-generaal terdege vast: *“Uw moeder bracht ook naar voor dat jullie geen verblijfplaats hebben in Georgië. Uw moeder kan nergens terugkeren en zou op straat belanden met haar kinderen (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Dit betreft echter uitsluitend socio-economische motieven en geen motieven die verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bovendien dient vermeld te worden dat er geen aanwijzingen zijn dat uw moeder geen beroep zou kunnen doen op sociale voorzieningen of de ondersteuning, zoals de opvang voor kinderen wanneer ze zou werken, waar ook andere Georgiërs recht op hebben (CGVS, 15.03.2024, p. 5-7).”*

De Raad benadrukt dat een algemene precaire socio-economische situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van Richtlijn 2004/83/EU - waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt - niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo oordeelde het Hof dat het feit dat het risico op onmenselijke behandeling wegens een ernstige ziekte als gevolg van het ontbreken van de nodige gezondheidszorg in het land van herkomst in uitzonderlijke gevallen onder artikel 3 van het EVRM valt, niet betekent dat een derdelander die aan dergelijke ziekte lijdt op grond van de Kwalificatierichtlijn subsidiaire bescherming moet worden verleend. Uit artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/5, § 1 de omzetting in Belgisch recht vormt, volgt immers dat ernstige schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). Naar analogie en samen gelezen met de rechtspraak van het EHRM inzake de relevantie van socio-economische omstandigheden in asielzaken is vereist dat de precaire socio-economische situatie in het land van herkomst moet zijn veroorzaakt door het handelen of nalaten van een overheids- of niet-overheidsactor van vervolging, waardoor de verzoeker in een situatie van extreme armoede belandt die gepaard gaat met de onmogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, om in een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing te resulteren. Verzoeker toont niet aan dat de socio-economische situatie in Georgië het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten te handelen van een actor van vervolging of ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot blote beweringen in dit verband en toont bijgevolg niet aan dat hij, in geval van terugkeer naar Georgië zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in hun elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

3.10. Tot slot, wat betreft de overige door verzoeker persoonlijk ingeroepen problemen, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde gronden gemotiveerd:

“Bovendien haalt uw moeder aan dat haar vader haar dood wenst. Ze vreest iets te worden aangedaan door haar vader bij een terugkeer naar Georgië waardoor u zou moeten vrezen zonder moeder over te blijven. De vader van uw moeder, een alcoholicus, nam uw moeder kwalijk dat ze haar moeder, uw grootmoeder, had aangeraden en aangespoord om van uw grootvader, die uw grootmoeder sloeg, weg te gaan en het land te verlaten (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Deze voorgestelde feiten zijn echter manifest ongeloofwaardig. Er valt immers helemaal niet te verklaren waarom uw moeder helemaal niets heeft verteld over een ernstig conflict met uw vader bij haar eerdere verzoeken om internationale bescherming, laat staan dat haar vader haar zou willen vermoorden. We moeten hier nog aan toevoegen dat de vaststelling dat uw moeder ook geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend nog een verdere negatieve indicatie vormt voor het totale gebrek aan geloofwaardigheid van de vervolging van uw moeder door uw grootvader.

Uw moeder gaf ook aan dat uw moeder en uw vader feitelijk uit elkaar zijn gegaan omdat er veel serieuze conflicten hebben plaatsgevonden (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Uw moeder laat echter na ook maar enige indicatie te geven waarom die scheiding op zich een vrees voor haar of voor u met zich mee zou brengen bij terugkeer. Uw moeder koppelt aan de scheiding met haar man geen concrete, aantoonbare vrees bij terugkeer naar Georgië. Uw moeder gaf wel aan dat uw vader ook verslaafd zou zijn aan drugs en zijn verslaving zou gevaarlijk zijn zowel voor haar als voor u en uw broer (CGVS, 15.03.2024, p. 4). Een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient echter in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en uw moeder blijft ook hier in gebreke. We moeten hier nog aan toevoegen dat de vaststelling dat uw moeder geen nieuw eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend ook een negatieve indicatie vormt voor het gebrek aan geloofwaardigheid van een ernstige vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade omwille van de scheiding met uw vader of het druggebruik van uw vader.

(...)

Uw moeder verklaarde ook dat ze het psychologisch moeilijk heeft en niet stabiel is (CGVS, 15.03.2024, p. 6). Er is echter geen indicatie dat uw moeder om een van de redenen die verband houden met de criteria in de Vluchtelingenconventie geen psychologische behandeling zou kunnen krijgen in Georgië. Voor de volledigheid vermelden we ook nog dat uw moeder zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uw moeder gaf tot slot ook nog aan dat u geen Georgisch spreekt en het moeilijk zou zijn voor u om u aan te passen in Georgië (CGVS, 15.03.2024, p. 5). In dit verband dient er te worden opgemerkt dat u ongeveer twee jaar en vijf maanden oud bent. Er kan bijgevolg wel degelijk verwacht worden dat u de taal van uw moeder leert, zeker in het geval van een terugkeer naar Georgië.

Het door uw moeder voorgelegde document wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie. Het attest van de psycholoog is een indicatie voor de psychologische problemen van uw moeder die niet ter discussie staan.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Door in het verzoekschrift eenvoudigweg een aantal van de eerder afgelegde verklaringen te herhalen en het louter tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, doet verzoeker in het geheel geen afbreuk aan voormelde bevindingen.

3.11. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

3.12. Wat betreft de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker, zijn moeder werd gehoord op het CGVS waar zij de mogelijkheid kreeg de vluchtmotieven van verzoeker uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen, met bijstand van een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op

algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.13. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden vastgesteld aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS